

Η έλλειψη μιας συγκροτημένης πολιτικής ικανής να αντιμετωπίσει συνολικά την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης γίνεται πιο έκδηλη καθημερινά, καθώς ανακύπτουν νέα προβλήματα.

Ανησυχίες για την προοπτική των εξαγωγών προκάλεσε χθες η δημοσίευση (στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο») απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την κατάργηση της 1574/70 απόφασης της Νομισματικής Επιτροπής που αφορά ενισχύσεις, με τη μορφή των επιστροφών διάχυτων επιδράσεων, των εξαγωγών. Από έγκυρους κοινοτικούς κύκλους η ενέργεια αυτή της Επιτροπής ερμηνεύεται ως μέσο πίεσης στην ελληνική κυβέρνηση για την εφαρμογή του φόρου προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) μέσα στις συμφωνημένες προθεσμίες, δηλ. από 1.1.1986.

Από χθεσινές δηλώσεις του υπουργού Οικονομικών κ. Δ. Τσοβόλα όμως, αν και τονίστηκαν οι προσπάθειες για την προετοιμασία εισαγωγής του νέου καθεστώτος έμμεσης φορολογίας, δεν προκύπτει ότι αυτό θα είναι εφικτό στα δοσμένα χρονικά περιθώρια.

Το πρόβλημα αυτό αναμένεται να απασχολήσει το σημερινό Υπουργικό Συμβούλιο, ενώ σε χθεσινή ανακοίνωση του υπουργείου Εξωτερικών, η απόφαση της Επιτροπής χαρακτηρίζεται αστήρικτη και αδικαιολόγητη και τονίζεται η πρόθεση της ελληνικής πλευράς να προασπίσει τα συμφέροντά της στα αρμόδια όργανα της Κοινότητας. (Αναλυτικότερα στη σελ. 11).

Αναμένεται ότι η ελληνική κυβέρνηση θα επιδιώξει να διαπραγματευθεί μια νέα παράταση των προθεσμιών, με δάσιμο επιχείρημα τις παρατεινόμενες διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας.

Ενώ ωστόσο τα διαρθρωτικά προβλήματα αξιώνουν αποφασιστική αντιμετώπιση, διαφορετικός φαίνεται να είναι ο προσανατολισμός στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Σύμφωνα με πληροφορίες, το κείμενο που ετοιμάζεται για να υποβληθεί στο ΕΣΑΠ, περιορίζεται να διαπιστώσει τις σοβαρές αποκλίσεις ανάμεσα στους στόχους και τις εξελίξεις των οικονομικών μεγεθών το 1985, προσδίδοντας κυρίως σε ποσοτικούς χειρισμούς όσον αφορά τη ζήτηση, το κόστος, την προσφορά χρήματος κ.λπ. με κύρια επιδίωξη τη μείωση του πληθωρισμού.

Μια τέτοια προσέγγιση, πέρα από τον αντεργατικό της χαρακτήρα καθώς οδηγεί κατευθείαν στην περικοπή μισθών και συντάξεων που είναι τα εισοδήματα που μπορούν ευκολότερα να εντοπισθούν γιατί είναι φανερά, κινδυνεύει να μη λύσει κανένα απολύτως πρόβλημα, αλλά αντίθετα, να επιδεινώσει παραπέρα την οικονομική κατάσταση.

Το κρισιμότερο στη φάση αυτή πρόβλημα της οικονομίας, το ισοζύγιο πληρωμών, είναι διαρθρωτικό, όταν, όπως αναλύεται σε έκθεση του ΚΕΠΕ, 5 μόνο προϊόντα καλύπτουν το 35% των συναλλαγματικών εισπράξεων από τις εξαγωγές για μια δεκαετία και τα εισαγόμενα κεφαλαιουχικά και ενδιάμεσα αγαθά φθάνουν στο 30% του συνόλου των καταναλωτικών αγαθών. Η δομή αυτή, που αντανακλά τις διαρθρωτικές αδυναμίες κυρίως της ελληνικής βιομηχανίας, δεν μπορεί πλέον να αντισταθμιστεί από τους άδηλους πόρους - η αύξηση κατά 20% των τουριστών φέτος έφερε μια αύξηση μόλις 2% στο τουριστικό συνάλλαγμα, καθώς σημαντικά ποσά παραμένουν στο εξωτερικό - ούτε από εισροή ιδιωτικών κεφαλαίων.